

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਲੱਕੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਫਿਕਰਾਤ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਿਆਲਾਤ ਚੱਲਦੇ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਜੁੜਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਹੋਣਗੇ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਰਾਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਲੈ ਲਓ ਦੁਆਵਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦੀਆਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹਰ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਅਤੇ 2-4 ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਆਦਿ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੱਦ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ, ਲੈ ਲਓ ਦੁਆਵਾਂ ਹੱਦ ਦੇ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਂ - ਬਾਪ। ਉਹ ਹੱਦ ਦੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਟੀਚਰ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਫਾਦਰ, ਟੀਚਰ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਗੁਰੂ। ਸਤ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸਤ ਲਿਖਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਲੈਕਿਕ ਘਰ ਵਿੱਚ 2-4 ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਸੈਂਟਰਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਬੱਚਾ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਇਹ ਸੈਤਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫੁਰਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਰਹੇਗਾ ਨਾ। ਪੂਜਾਪਿਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਫੁਰਨੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਫੁਰਨਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਫੁਰਨੇ (ਖਿਆਲਾਤ) ਦੂਜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਬੜੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਨਾ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਖਾਲ ਉਤਾਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੱਕ ਤੋਂ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਫੜ੍ਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਸਭਦਾ ਵਿਚਾਰ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲਈਏ। ਸਭ ਤਾਂ ਇਕਰਸ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਗਈ ਫੇਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ। ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣਾ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ 84 ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਹੋ, ਇਹ ਬੜੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਲੱਖਪਤੀ, ਕਰੋੜਪਤੀ ਹੋਵੇ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਟਾਈਮ ਹੀ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਚਾਰ ਤੁਸੀਂ ਰੇਡਿਓ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਦੇ ਹੋ - ਕੀ - ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬਹੁਤ ਝਗੜਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੂਤ ਮੂੰਝਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਕਦੇ - ਝਗੜਦੇ, ਮਰਦੇ ਹਨ। ਤਿਆਰੀਆਂ ਇਵੇਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਕਿ ਹੋਈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ! ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਰੇਜ਼ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਲਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਕਰਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਲ ਪਾਉਣਗੇ। ਆਪਣਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਲਓ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਮ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਰਾਮਰਾਜ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ? ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਸਭਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਜੁੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਹਨ, ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਦੀ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾ ਲਾਇਕ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਜੋ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਤੁੜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਹੋਣ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਪੂਰਾ

ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗੇ? ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖ਼ਰਾਬ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਸਰਵਿਸਏਬੁਲ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਦੀ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰੋ। ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਸਦਾ ਸੰਗ ਕਰੀਏ? ਬਾਬਾ ਝੱਟ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਸੰਗ ਹੀ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਵੀ ਉਲਟਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਗ ਤਾਰੇ ਕੁਸੰਗ ਬੋਰੇ। ਕੁਸੰਗ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਪੂਜਾ ਦੇ ਵੀ ਨੈਕਰ ਚਾਕਰ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈ ਉਸ ਤੇ ਚਲੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਫਤ ਪਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ? ਖ਼ੁਦ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਤਾਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨੂੰ ਹੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ, ਉੱਚ ਪੱਦ ਵੀ ਉਹ ਪਾਉਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਇੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਰੋਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਜਿਸਟਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਅਤੇ ਚਲਨ ਦਾ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ੇਰ ਮੁੱਖ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ। ਯੋਗ ਚੰਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਲਨ ਵੀ ਚੰਗੀ ਰਹੇਗੀ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਫ਼ੇਰ ਕਿਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਯਾਦ ਲਈ ਇਸਲਈ ਹੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਕੱਢ ਦਵੇ। ਬਾਪ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਵੰਡਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਆਤਮਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਪਾਪ ਦਗਧ (ਸੜ) ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਧੱਕਾ ਖਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਠੰਢੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਬਣ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਘੁੰਮਦੇ ਫ਼ਿਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਗ਼ੀਚੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ। ਝਰਮੁਈ ਝਗਮੁਈ ਆਦਿ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਖ਼ਰਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਟਾਈਮ ਮਿਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਸੱਚੇ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਬਣੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦਾ ਫ਼ੋਟੋ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਫ਼ੋਟੋ ਰੱਖੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮਝੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਗੋਲੇ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਅਰੂ ਸਹਿਤ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਮ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਆਪਣਾ ਖਾਨਾ ਹੀ ਖ਼ਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਇਲੈਂਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਇੰਸ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਸਾਇਲੈਂਸ ਅਤੇ ਸਾਇੰਸ ਰਾਸ਼ੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ 3 ਮਿੰਟ ਸਾਇਲੈਂਸ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ। ਜਿਸ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੱਤਵ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਤਾਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ। ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਤਿਲਕ ਬਣਾਏ ਇੱਥੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਦਕਿ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ? ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿਵੇਂ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਸੰਗ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਗੁਰੂ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ। ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਮੱਥਾ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਹੀ ਮੰਦਿਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਹ ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਮੱਥਾ ਕਿਉਂ ਟੇਕਦੇ ਹਾਂ? ਸੇਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਇਆ, ਹੁਣ ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ? ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗਾ? ਇਹ ਹੈ ਬੜੀ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ। ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਜੇ ਖ਼ੁਦ ਮਾਲਿਕ ਹਨ, ਉਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਪਾਰੂ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ.....ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਅੱਥਰੂ ਨਹੀਂ ਬਹਾਵਾਂਗੇ। ਫਲਾਣਾ ਮਰ ਗਿਆ, ਆਤਮਾ ਨੇ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਸਰੀਰ ਲਿਆ, ਫੇਰ ਰੋਣ ਦੀ ਕੀ ਦਰਕਾਰ? ਵਾਪਿਸ ਤਾਂ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅੱਥਰੂ ਆਇਆ - ਨਾਪਾਸ ਹੋਏ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੀ ਰੋਵਾਂਗੇ ਨਹੀਂ। ਪਰਵਾਹ ਸੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ

ਦੀ, ਉਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ, ਸਿਰਫ਼ ਪਾਂਡਵ ਬਚੇ। ਉਹ ਕੁੱਤਾ ਨਾਲ ਲੈ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਗੱਲ ਗਏ। ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਅਤੇ ਮਰ ਗਏ। ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਦੀ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਨਫ਼ਰਤ ਕੜਾ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਵੈਰਾਗ ਅੱਖਰ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫ਼ੇਰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੇਰਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫ਼ੇਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਫ਼ੇਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੌੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਹੈ ਅੰਤ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ ਫ਼ੇਰ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਜਾਣਣ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਚੋਟੀ ਹੈ, ਨਾ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾ, ਖੜੀ, ਵੈਸ਼ਯ, ਸ਼ੁਦ੍ਰ । ਬਸ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ ਫ਼ੇਰ ਉਹ ਸਭ ਪੈਸੇ ਕਿੱਥੇ ਗਏ! ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ - ਟੇਕਦੇ ਟਿੱਪੜ ਘਸਾਉਂਦੇ ਪੈਸਾ ਗਵਾਇਆ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਬਣਾਕੇ ਗਏ ਫ਼ੇਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ! ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਝਰਮੁਈ ਝਗਮੁਈ (ਪਰਚਿੰਤਨ) ਦੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਨਾਲ ਵਾਤਾਵਰਨ ਖ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਿਕ ਬਣ ਆਪਣੇ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕਦੀ ਰੋਵਾਂਗੇ ਨਹੀਂ। ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਅੱਥਰੂ ਨਹੀਂ ਬਹਾਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ, ਬਾਪ ਦੀ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਰਜਿਸਟਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ ਦੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਾਸ ਵਿਦ ਆਨਰ ਭਵ:
ਜੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤਕਾਲ ਤੋਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪੱਕਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵੈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਨਿਰਵਿਘਨ ਆਤਮਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣ ਪਾਸ ਵਿਦ ਆਨਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਹੀ ਲਕਸ਼ੇ ਰਹੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤੋਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰ ਅਰਥਾਤ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਸਵੈ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੀਆਂ।
